

La segona zona visitada va ser la compresa entre el carrer Vallès i el Carrer Indústria (darrera de les fàbriques). Tal com ens va explicar en Francesc, aquesta zona és potser la més deteriorada per les deixalles dels veïns i pagesos, però encara hi ha un petit bosc de ribera on ocasionalment s'hi pot trobar alguna rata d'aigua

vernedes i omedes que provoquen l'existència d'ocells com el brenat pescaire i l'agró roig, el blauet, els ànecs, el balquer i l'àguila marcenca. En alguns punts molt concrets d'aquesta zona, concretament on l'aigua és ben neta, també hi podem trobar algun cranc de riu, espècie poc present al llarg de tota la conca.

Aiguats a la Roca el novembre de 1988.

Foto: Agustí Buscà

(espècie que quasi bé ja no es troba al riu).

Tot seguit ens vam desplaçar a la zona de Can Ribas. Sens dubte, una de les zones més atractives estèticament parlant i on acaba un itinerari ornitològic del qual parlarem més endavant. Aquí és on podem trobar-hi un dels millors boscos de ribera de la zona propiciant que les millors espècies cantaires hi abundin. Alguns exemples en són els rossinyols, les merles i els oriols, els quals ens van acompanyar al llarg de la nostra passejada juntament amb algun ànec coll-verd que empenia el vol direcció Vilanova.

Com hem comentat anteriorment, en aquest punt és on acaba un itinerari ornitològic creat pel Centre d'Interpretació i Recuperació de la Conca del Besòs que comença a la Masia de Can Safont de Vilanova (mirar plànol). L'itinerari consta de 4 observatoris on habitualment hi podem veure algunes espècies d'ocells característiques de la zona. Els quatre observatoris són els del Sargar, el de les Graveres, el de la Pineda i el dels Xarrasclets els quals estan col·locats al llarg d'un dels canyissars i bogars més llargs de Catalunya (12 Km.). Durant el recorregut hi trobem boscos de salzes,

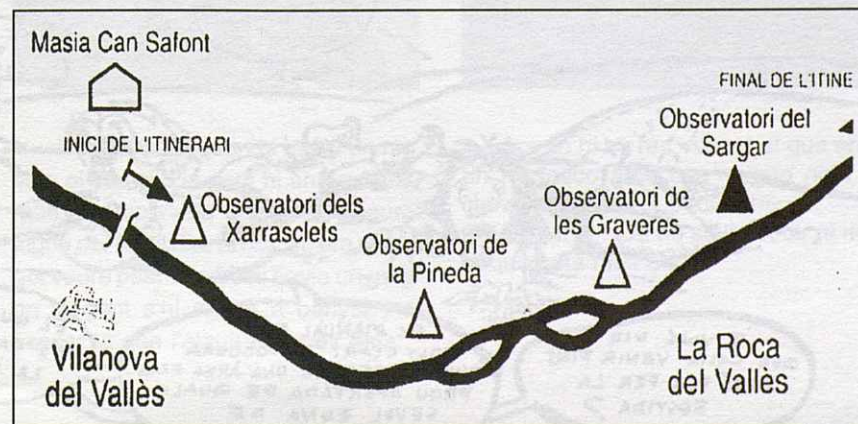
Segons en Jordi Rodríguez, l'objectiu d'aquest itinerari és fomentar l'educació medioambiental entre les escoles de la comarca portant a la pràctica la teoria que han après a classe. També aprofiten l'excursió per explicar altres aspectes socials relacionats amb la vegetació riberenca, com per exemple, la gran quantitat d'instruments que anteriorment es feien amb la boga (cistells, cadires, etc...) o què es pot fer desde casa per no contaminar els rius.

La pregunta que sorgeix immediatament a l'acabar el recorregut és quina ha estat l'evolució del riu Mogent al llarg del temps ja que

de ben segur que molts de vosaltres haureu sentit comentaris afirmant que abans al riu Mogent la gent s'hi banyava i hi anava a pescar. Tampoc calen oblidar les riudes dels anys 80 que més d'una vegada han posat en perill les edificacions i els camps del voltant del riu. Un exemple d'aquestes n'és la del novembre del 88, de la qual n'hem pogut trobar una fotografia. Però perquè ja no ens podem banyar al riu ? o bé, perquè es van produir les riudes ?

Tal com ens comentà en Jordi Rodríguez, als anys 70, més concretament al 1977, la Junta d'aigües de Catalunya va canalitzar tots els rius de Catalunya. Això es va fer talant tota la vegetació dels voltants i provocant que el riu fos una autopista cap al mar. D'aquesta manera l'aigua del riu no es filtrava cap a nivells inferiors i la vegetació no podia desenvolupar-s'hi. Aquestes obres, juntament amb l'aparició d'algunes indústries va impedir que les espècies animals hi trobessin el seu refugi natural i comencessin a emigrar cap a altres terres. No va ser fins el 85-87 que les espècies vegetals es van començar a poder reproduir ja que en aquesta zona no es van portar a terme tasques de conservació, és a dir, vigilar que la vegetació creixés excessivament evitant que l'aigua circulés fluidament. A partir d'aquesta època va ser quan la riquesa medioambiental es va començar a fer palesa, la vegetació començà a trobar l'hàbitat ideal per reproduir-s'hi i els ocells començaven a tornar als seus orígens. Dia a dia, el riu Mogent ha anat recuperant-se per si sol, sense cap mena d'ajuda per part de ningú i seguint el seu procés natural. El que no ha pogut arreglar-se sense cap ajuda ha estat estat l'aigua, assignatura pendent per part de les administracions públiques del municipi i de Catalunya.

És en aquest punt on es poden

Font: Camí de Granollers a Céllecs editat per l'Agrupació excursionista de Granollers